

LO CAMP DE TARRAGONA

PERIÒDIC (CATALANISTA)

Any 7.—Núm. 309.—Dissapte 7 de Juliol de 1906

PORTAVEU DE LA ASSOCIACIÓ CATALANISTA Y DEL CENTRE NACIONALISTA CATALÀ

PER LA PATRIA Moralizació que s'imposa

Arreu s'extén la convicció de que'n s'obren en un dels moments més crítics y solemnes de l'eterna lluita que Catalunya sosté contra l'oligarquia madrilenya. Totes les forces se concentren, totes les energies se recullen en un sol feix y se reaccionen los esperits, animats d'hermoses esperances d'assolir la victòria.

Al callu poderós d'aquelles grandioses y incomparables festes de la Solidaritat Catalana, espectacle únic en l'història dels pobles; al manifestarse lo que podria la gran forsa poderosa que descapdellava la voluntat unànim d'un poble, quan sab unirse; quan los que hi assistiren, tornaren a ses llars y explicaren lo marvellós espectacle que havian presenciat, comogueren les ànimes dels seus conciudadans ab tanta intensitat, que desde allavors Catalunya està en una constant agitació. Arreu se sent una frisança de lluita; se desitja arribar, com més aviat mellor, al moment solemne de manifestar la voluntat nacional per medi del vot, pera nomenar representants propis y lilegítims, que siguin los fermes y valerosos gonfarroners que pregonin lo desitj de vida que sent la terra catalana.

Los catalans senten imperiosos desitjos de tenir representants seus, ben seus, que sentin ab lo seu cor y somniïn ab lo seu pensament, y que vigorisats pels aires regeneradors que circulen pels cims de les nostres montanyes y per les fondalades de nostres valls y planes costaneres, portin al Parlament un ambient de vida nova, una tramontana d'aire sanitos de la terra, que purifiqui aquella atmsfera corrompuda y deturi la gangrena que rosega'l còs podrit y decadent d'aqueixa pobra y desgraciada Espanya.

Perá lograr això, los pobles han comprès que s'havien de deixar de banda totes les divisions; s'han convenut de que, mentres se separin los uns dels altres, aniran sols com aquells gallegos del conte, que home sol los roba a tots. Han entès que'l dia que s'ajuntin agafaran al lladre y ells circularán lliure y tranquilament.

Mentres los catalans nos barallém estúpídament, los de Tarragona ab los de Barcelona, los de Sabadell ab los de Terrasa, los del cassino de dalt ab los del cassino de baix, los avensats ab los atrasats, los republicans ab los monárquichs y ls industrials ab los agricultors, mentres ocupém totes les nostres atencions en lluites insustancials, la colla de vius de Madrid, l'oligarquia que té acaparat lo govern de l'Estat, nos explota y xucla tota la nostra vida, deixantnos sense forsa pera enderrocarlo y pèndrel'l govern de ses mans barroeres y criminals.

Ja s'ha comensat a veurehi clar, ja hem ovirat lo que cal fer. Ja sabem que hem d'estalviar nostres energies pera combatre sens traba ni compassió al centralisme absorvent. Ja estém convenuts de que no ns hem d'escolar de forces barallantnos mutuament, sinó que hem d'apaibagar los nostres esperits, hem de donar alé als nostres sentiments de germanor, pera vigorisats y estar en disposició ventajosa a entrar en la lluita que s'aprova.

Hem de tenir una sola idea, una sola aspiració, y tots a una, hem de nomenar los nostres que mellor s'ho mereixin; y quan los triats, en poderosa falange, se n'entrin per aquells escons del Parlament espanyol, sigui la veritable Catalunya la que s'alsi vigorosa pera engendrar una nova vida y ns salvi a tots d'una desfeta general.

Lo que no fassi callar les petiteses personals devant de l'interés suprem de la patria, será un mal fill de la terra catalana; será un traïdor que facilitarà'l triomf als seus enemics mortals.

No sembla sino que'l cor d'eixa Espanya decaiguda, no puga proporcionarnos més que irrefutables probes d'un endarriment persistent, inevitable; d'una falta de sentit comú, d'ignorancia y de barbarisme ensempe, rahnables únicament en un poble quina regeneració siga impossible per haver tancat los ulls de la voluntat a tota idea progressiva, a tot coneixement quina missió sia moralisar los sentiments d'un per fer factible y rápida la llur via vers l'evolució humana.

D'aquell Madrid burocràtic y autòcrata, que hauria d'ésser lo casal que acullís les veus més intelctuals, les iniciatives més sanes, desitjoses totes d'una total regeneració d'aquest Estat moribond, ben lluny de ferse ressó de les justes queixes que ja casi fan sentirse arreu, ben lluny d'atendre les doctrines intelctuals, educatives, font de regeneració que tant temps há s'espandeixen clamant autonomia, no'n surten d'allí res més que manifestacions d'una pobresa d'esperit, d'una inaducació social que fa esvaneixer tota esperansa de vida nova.

No n'esperém res d'un poble que fins confessant l'existència d'una incultura que impossibilita'l progrés d'aquest país, no vol créure en la seva acció regressiva enfront de tot moviment evolutiu. No n'esperém res de la terra, hont no es respectada la llibertat d'exposar idees sadollades d'humanisme y s' tolera la circulació de publicacions tan denigrants y vergonyoses, com són tota la colla de paperots, nomenats *Los Sucesos*, *Los Acontecimientos* y altres per l'istil, en sa major part pornogràfichs, que són l'insult més grós a la cultura, la major befa per part dels que tenen obligació d'impedirho, envers los que breguem per sanear lo viciat ambient en que respira la feble vida intelctual de nostre poble.

En aquella premsa y en la nostra, s'hi veu l'esperit, la personalitat viventa de dues rasses distintes, que inevitablement deuen trobarse l'una enfront de l'altre, en les seves manifestacions.

S'hi veu en favor nostre lo floreixement d'una literatura envejable, educativa y moderna que infiltra en lo més intern del cor del poble, ideals de nova vida, d'una transformació en la vida humana, que fa esdevenir de l'individu que'n gaudeix un coneixement perfecte, un ser totalment distint del que crearen ensenyances oficials, faltes de realitat y lògica, reflexe d'un rutinariisme persistent tan sols en les col·lectivitats destinades a l'etern reaccionariisme.

Veyém en la seva, diguemne *literatura*, tota l'asquerosa pornografia tan perjudicial en la joventut, puig que l'embruteix y corromp, desviantla per sempre més dels coneixements civichs tan necessaris en un poble que vol fer d'ella homes dignes, fermes puntals de la personalitat y vitalitat d'una nació.

Y no n'hi ha prou d'això, no es suficient encara aquesta tolerancia absurda, en perjudici de la moral, no basta tolerar també eixa *industria* no menys vergonyosa de les rifles en les que'l ciutadà inconscient, hi concebeix l'esperansa d'una felicitat, sempre denigrant, puig únicament poden ésser, estimades y respectades les bones posicions obtingudes per medi de l'honros treball, tan característich en la nostra hermosa terra catalana; no es prou lo permetre aital transformació tan materialista com insociable de l'ambició humana, que vé també, per acabar de corrompre la flexible conciencia dels ciutadans, lo respecte vergonyant vers eixa premsa, espill de criminalitat.

Quina necessitat hi ha en un poble, especialment en lo jovent d'enterarse dels crims que's realisan, dels movils que'ls han originat? Es que's busca que'l poble

simpatisi ab la sagnant venjansa? Es que deu produirse en la conciencia humana un atemperament en l'assessinat?

Veritablement, s'imposa que'ls que tenim conciencia d'una enlairada cultura, per la quina breguem cotidianament, fem una ferma campanya en contra de lo que és deshona del periodisme, d'eixa víbora que fereix y enverina paulatinament los sentiments més inofensius de l'home.

Es irritant que's persegueixi a la premsa que predica ideals de redempció humana, a la que es origen d'un despertar y d'una vigorositat encomiable, de la que gaudeix un anhèl de regeneració, y's permeti ab tota llibertat, la publicació de lo que es atentatori a la moral d'un poble.

A la premsa catalanista, quina veu no pot ésser més humana, ja que fa sentirse per l'obtenció d'una llibertat que bé mereixen los pobles que treballan, a ella que no desitja més que germanor entre'ls homes, que no predica pas odís sino que ses doctrines són lo ressó d'una ànima serena y conciencia que mira vers un horitzó de progrés y pau universal, a ella quina vida és deguda a l'intelctualisme, no's repara en posarli les majors traves possibles; en perseguirla injustament; y deixen, en cambi, pena fá'l dirho!, deixan a la joventut fullejar llibres y revistes, escull de porqueries denigrants, embrutidores d'ànimes pures, quan aconduida pel camí del estudi, podria ésser en l'esdevenir de gran utilitat, podria produir quelcom profitable en benefici de la cultura universal.

Nosaltres que de sempre tenim lo complet convenciment de nostre únich esforç, per obtenir totes aquelles mellors dignes de nostre poble, y que aixís, concients de nostra missió en sa vida evolutiva breguem sols y ben contents per nostra causa patria, éssent ella, preferentment, en los moments actuals de purificació dels sentiments condornits de l'ànima catalana, hem d'esforsarnos, fent us de totes nostres forces y energies, en combatre eixes publicacions atentatories a l'obra en que nosaltres fonamentém la nostra causa.

Es un dever nostre, un dever de catalans, vetllar pel progrés de nostra terra; no hem pas, donchs, de consentir que s'hi arrelin llevors malsanes en perjudici mortal de sa moralizació.

No hem de volguer tampoch la llibertat per un poble embrutit mercès a una tolerancia mal entesa, convenient tan sols a una política funesta. Si volém dignificar nostre poble, es precis que cumplim, a l'ensempe que prediquém nostres doctrines sanes y encoratjadores, ab nostre dever de humans, ab nostre obligació d'homes cultes, evitantli tot contacte ab lo que pot ferirli la puresa de sos més preuats sentiments.

La vida de les esmentades publicacions representa un dels mals que majorment perjudica'l nostre avens, ja que es lo que més directament destrueix la nostra obra sempre humanitaria, y hem de fer prevaldre, donchs, la nostra justa voluntat, ja que les autoritats no se'n preocupan de desterrarla, al menys de la nostra terra. Hem de destruir la llur tasca negativa, en perjudici de la moral, conreuant ab més fè y ardidesa, nostres sentiments purament intelctuals, hem d'esclarir l'ofuscació dels que esmersan llastimosament lo temps en la lectura oprobiosa d'eixos papers condemnables a totes les vigorositats.

En Cambó a Valls

L'anada a Valls del digne Vis President de la Lliga Regionalista de Barcelona, fou un veritable aconteixement. Nodrides Comissions de Vilallonga, Vilabella, Pla, Fonscaldes, Vallmoll, Alió, Tarragona y altres pobles, havian acudit a escoltar la paraula eloquent de l'ex-regidor barcelo-

ni, y tanta espectació havia produït l'anunci de la conferencia que a l'estació hi acudiren a rèbrel més de trescentes persones y l'ampli local de l'ex-convent del Carme, bellament adornat y iluminat, resultá insuficient pera la gran gentada que hi acudí a escoltarlo.

Heusaquí un extracte de la conferencia que'ns envia un entusiasta company de Valls:

Obri l'acte D. Vicens Moragas, qui, com a fill de Valls y amic de l'orador, feu la presentació del mateix. Presa la paraula per l'apòstol del catalanisme, en termes concisos, clars y eloqüents, comensa per explicar lo que's lo catalanisme. Lo catalanisme, diu, no es més, que'l reconeixement d'un fet, la nacionalitat catalana. Eixa nacionalitat existeix o no; si existeix, lo catalanisme, es verdader, té dret a ser escoltat, y si no existeix, es una farsa, una mentida. La nostra tasca es demostrar que realment existeix eixa nacionalitat. No acudirem a l'Historia perquè hi pot haver pobles que tinguin historia y no obstant sían morts, y aquests pobles no tenen dret a la vida, més ben dit, no constitueixen una nació. La llengua, la llengua catalana que parlém tots, es un signe, una mostra de que'l poble que la parla es nació, y d'aquí vé'l desitj que tenen los enemics del poble català de que aqueix no parli sa llengua, de que no expressi son pensament ab la paraula que li es propia. Lo pensament se compenetra tant ab lo llenguatge que aquest es l'expressió de aquell. Per això'l poble català parla en català, que es la llengua en que són expressats més fàcilment llurs pensaments o conceptes.

Lo dret, lo dret català, en virtut del qual nostres camps no són herms; aquest dret que fa que nostres planes sían jardins, y que en nostres terrers s'hi vegi un escampall de masies y cases, es un dels signes de la vida de Catalunya. Trayeu nostre dret, feu que en tota la península hi hagi una mateixa lilegislació, y allavors hi haurá unitat de còdichs, però també hi haurá unitat de fam, de miseria, de desolació.

La literatura, l'art, resplandeixen també a Catalunya. Aquest art, aquesta literatura que's fan que Espanya gosí d'anomenada a l'extranger si potser ne té, existeixen al nostre terrer. Avuy, diu l'orador, ab paragrafs grandis-eloqüents, existeix a Catalunya una literatura que molt bé's pot posar al costat de les extrangeres. L'arquitectura, la pintura, l'escultura, la música, existeixen també a Catalunya, com són bona mostra l'esment que fan llunyanes nacions de nostre art.

Lo treball català, que ha convertit nostres camps en vergers es patrimoni de nostre poble. Recorreu nostres terres y veureu cambiar a cada instant la decoració; traspasseu les castellanés hores y hores, y no's presenta als vostres ulls sino una plana inmensa, morta, sense vegetació y sense cultiu. Vosaltres, apunta l'ora, dor en mitj de grans aplausos, feu més treballant y conreuant vostres terres, que no pas cent discursos: lo treball català es catalanista, perquè'l nacionalisme tendeix a reconeixer lo que hi ha a Catalunya y per això quan treballéu, treballéu, encara que alguns de vosaltres inconscientment, en favor de Catalunya.

Ara bé: un poble que reunexi eixes condicions es poble complet, té dret a la vida, a governarse a si mateix, y cabalment això es la Autonomia. Los catalans encara que molts no són catalanistes ho serán lo dia que capeixin aquest ideal. A'n això tendeix lo catalanisme que no es altre cosa que l'autonomisme aplicat a Catalunya. Dedicá grans paragrafs, en mitj d'aplausos que l'interrompien frequentment, a explicar la Solidaritat Catalana. Nosaltres, los catalans, estavam dividits, nos feyam una guerra sorda de tal modo que semblavam enemics irreconciliables.

Però vé una lley funesta, la lley de Ju-

risdiccions y'ls catalans s'uneixen: nos unim los qui fins ara semblavam enemichs y cada un desde son diari ataca la lley de Jurisdiccions, lley dictada per endogalar a Catalunya. Heusaquí l'origen de la Solidaritat Catalana.

Fueteja als partits polítics causants de nostra desgracia, de la pèrdua de molts terrers y pobles, y diu que'ns havem de oposar a n'eixos partits, que han de desaparèixer.

Dirigitse l'orador als molts joves que hi havia a la sala exclama: vosaltres heu arribat a una edat crítica per Catalunya. Molts se playen de no tenir lo goig d'un anglès, per exemple, per haber nascut en un país plè de riquesa, lliure, fort. No tingau aquest temor. Aquests inglesos quan naixen ho troban constituït tot, no tenen lo goig d'haver ab son treball salvat a sa patria, mentres que vosaltres si treballèu ab fè y constancia si que tindreu alegria quan moriu. Sièu honrats, doctes, cultes, los que estudièu; estudiant molt, tindreu la convicció de que quan treballèu no ho feu aisladament, sino en benefici de vostra mare patria.

No soch amich de l'adulació, diu, dirigitse als obrers; considero més pecaminosa l'adulació a les multituds que no pas l'adulació dels cortesans als grans reys. Lo catalanisme no resoldrà la qüestió social; vosaltres se la teniu de resoldre. L'anomenada qüestió social es més antiga que cap qüestió política y ho es més que les nacionalitats. Aquesta qüestió ha vist enderrocar religions y pobles y ella ha permancut la mateixa. Aquesta qüestió's té d'anar resolguent pausadament no promtament per medi de revolucions que, un cop passades tornan a presentar lo mateix problema que avans. Teniu ideals, diu als obrers, però no volgueu realisar lo de moment aquest ideal: considerèulo com a norma, com a guia que's té de servir a vosaltres.

Acaba l'ilustre conferenciant recomanant l'unió dels obrers, que també són catalans, ab los demés estaments, com a medi pera deslliurar nostra terra.

L'ovació que se li tributà fou inmensa. Lo President de l'Associació Catalanista de Valls D. Fidel de Moragas, tancà l'acte donant les gracies a la concurrència.

La qüestió del mercat

Si'ns posèm a analisar los fets que s'han desenrotllat en aquesta ciutat d'uns quants anys ensà, quasi haurèm de concedir que ningú té dret a queixarse de que la població vagi desmillorant de cada dia més, ja que hauriam de convindre en que tenim lo que'ns mereixem.

Hem presenciats disbarats portats a cap pels Ajuntaments; hem tolerat ab una passivitat gens apropiada al modo d'ésser de la gent d'aquesta terra, que aquí hagin surat personatges d'antecedents dubtosos; hem permès y fins ajudat que homes ignorants hagin sigut enlairats a situats que ni en somnis haurian pogut imaginar may en arribarhi, y en fi, hem dit amèn sempre a tot quant s'ha fet pera que'ls interessos d'uns quants anessin mellorant a mida que'ls de la ciutat anavan devallant.

Però com nosaltres per demunt de totes aqueixes incorreccions y de totes les petites polítiques hi hem de posar l'amor a la nostra terra, no podèm seguir pel camí de l'indiferència que segueixen molts que creuen que no's pot posar remey a tant de desgavell, y hem d'empendre'l camí de l'esperansa, tot treballant sens desmay fins a lograr que la nostra ciutat siga dirigida per mans expertes y que sàpigan manejar lo timó mellor que ho han fet los que són cap y causa de que Tarragona no siga lo que's mereix.

Ara se n'està projectant un altre de disbarat, donchs la construcció d'un mercat únic en lo centre de la població no pot clasificarse d'altre manera, y si no's demostra energia, si no's treballa de ferm pera aturar los peus a qui vol correr molt, nos temem que una nova etzegallada vinga a engroixir los treballs que's passen pera puguèrhi viure aquí.

Diuen los patrocinadors d'aquell projecte que això proporcionaria feyna a la classe obrera, (sempre adulant a aqueixa pobla gent enlluernantla ab promeses); però entenem que això es molt dubtós y que en tot cas los jornals que podrian obtindre'ls treballadors vehins d'aquesta població serian tan migrats que de cap manera compensariam los perjudicis que als interessos generals de la ciutat ocasionaria un cambi tan radical d'organización de mercats.

Perquè es de creure que no comptant

l'Ajuntament ab lo capital que's necessita pera la construcció de l'obra, s'hauria de fer pagantla a plassos o bé que l'empresari's rescabales del valor d'aquella ab lo monopoli dels serveys de l'esmentat mercat. Tant en un com en altre cas, no es probable que hi hagués aquí qui pogués ésser empresari, y per lo tant haurà d'empendre l'obra gent de fóra, y, com es natural, la persona o entitat encarregada de la construcció portaria ja les coses embestades (tinges en compte que'l mercat, segons diuen, volen que siga tot de ferro) y portaria també's operaris pera montar l'obra, donchs no es lògic creure que l'empresari s'avingués a fer aquí'ls armassons de ferro ni a fer lo montatge ab operaris de Tarragona.

Cal que'ls obrers no'n fassin cas de certes promeses y que tingan en compte que altres vegades també s'han obtingut concessions d'obres amparantse en enganyses promeses y que lo que reportaren fou tan sols beneficis exagerats als concessionaris; y cal també que'ls administradors de la ciutat tingan seny y tacte pera sapiguer desbaratar los plans de certa gent que res li fa que la població decaigui ab tal que e ls pogan viure bé.

JULIOL

Som al cor de l'istiu, de l'istiu quin sol crema'ls rostres y dona vida a tota mena de cuca. Los dies assolats van passant monòtons, aburrits, xafagosos y pesats.

La vida a ciutat se fa impossible per aquells que poden gaudir mellors climes jditxosos élls! y'n fugen com del mal temps.

Y tant que alegra'l bon temps segons diuen; mes al Juliol la pesantor d'un sol encès que crema tantes hores seguides, acaba per adormir nostres sentits. No'l somni que conforta y dona després vigorositat al cor y als muscles; lo somni de Juliol es la sòn, la sòn de la nyonya, la sòn dels pobles peresosos, aquella sòn característica de *L'alegria que passa*, d'en Rusiñol.

Per xò la gent va en busca d'ayres sans, d'ayres que circolin, en llocs elevats dels camps, prop los boscuries, prop de les platjes, prop de les fonts d'aigües fresques, sota'ls ombríus arbres de la campinya florida.

Y les terres que a l'hivern resten tristes y soles y'ls boscos que no veuen més que la blavor del cel, ouen are'l trepitj d'un formigó de sers que cercan dintre la foscor de les fulles verdes ahont lo sol no hi pot llensar ni un raig de la seva lluentor, la vida gojosa que a ciutat no podriam pas fruit tan deleitosament.

Van les colles d'estiuejadors en alegres caminades d'una font a l'altre, respirant l'ayre pur y diàfan d'aquelles espayoses serres y comellás, abundoses de salut plena.

Ixen de bon matí colles d'excursionistes afanyosos de visitar terres noves, paisatges desconeguts los uns, de dolses sensacions sentides los altres, tot en barreija hermosament artística.

Jo les he vistes aquestes colles, jo les he gosades veientles passar y'l cor m'ha battegat de goig. Quina alegria més completa hi vey dibuixada en cada rostre, quin gosar més viu lo dels excursionistes, més profund, més intens. Poques colles, ben poques anavan a fer dibauxes y festes estrepitoses. Totes eran de gent catalana que enamorada de recorts gloriosos de nostra terra visitavan ara un monastir, ara una montanya de renom històric, ara un castell de l'antigor, ara a contemplar un bossi de panorama de la natura verge; una riera, més enllà un barranch, un riu, un poble, sempre caminant per l'aspere terrer ab sos dalts y baixos, ab sos cantalluts rochs, ab sos punxaguts y arrodonits ventres, caminant sempre, pera arribar a la font amagada ahont hi brolla l'aigua deleitosa que'ls excursionistes beuen assedegats de la caminada, seyent en torn d'ella, com a tribut de gracies, escoltant lo murmur rítmic de la seva aigua ab l'èxtassis dels que saben enamorarse de les coses que tenen lo dó de satisfer als qui tenen necessitat d'elles.

Dolsa, ben dolsa es la vida de l'estiuejador, qui obre'ls ulls cap a la verdor dels camps y dirigeix sos passos per entre mitj d'ells. Allí'l sol de Juliol no se sent cremar, ni la xafagor, ni la nyonya de ciutat hi arriba. Aquell sol clar que no pot arribar a traspasar l'ombrívola arbreda, no es pas lo sol de ciutat. Lo sanítós d'aquells ayres y'l fresch dels paisatges l'esmortueixen.

¡Ditxosos los estiuejadors que no'l coneixen, ditxosos élls!

Los qui dirigeixen sos passos vora'l mar, aquells que cercan en la costa la suavitat del Juliol, los enamorats de l'immensa blavor de l'aigua, tampoch lo coneixen lo sol d'aquest més. Y'l deuen trobar agradós y hermosíssim. Tenen rahó.

Lo mar, aquest immens y maravellós mar nostre, sempre suau y joguetó, hont les ones semblan criatures empaytantse en armoniosa carrera, cayent quietament vora la platja sossegades y desfetes una darre-ra l'altre lliscant blanques, blanquinoses com borrallons de neu ¡quantes belleses nos fan sentir, quantes dolsors nos diuen!

Lo nostre mar, aquest pacífich Mediterrà, orgull de totes les aigües per sa blavor tan pura, per son carácter tan bondadós, es nostre enamorat, es lo fill volgut y mimat de tota la costa catalana, es nostre mirall, nostre joya preuada de quina tots estèm engelosits, per los recorts gegants y gloriosos que'ns evoca.

Per això les trobem tan hermoses les seues aigües, perquè elles són l'esperit de nostra rassa: quieta, mansa, amorosa quasi sempre, mes si s'enfutisma fa com lo mar que d'una onada s'engoleix lo vaixell més ferm.

Les eres baten lo blat y l'ordi de la cuillita de Juny. Les garbes desfetes y escampades per l'era semblan rodanxes d'or.

Lo matxo la volta y revolta fent rodolar lo diable que trilla la palla. Es la feyna de cada any. Després de segar vé'l batrer. Déu n'hi dó de la batuda, que ha sigut ben abundosa. Les forques esperan ja l'hora de ventar les palles. Los homes ansian omplir ben curullats los sachos. Les dones la farina per pastar, la familia'l pá. Benhajan les bones anyades que tan de bé reportan als pobles, que tan de bé's proporcionan a tots, sense diferencies de cap classe y especie!

BERNABÉ MARTÍ Y BOFARULL.

Tarragona 6 juliol 1906.

Comentarios

Heraldo de Tarragona explica aquesta darrera setmana un qüento d'allò més bonich y que dona la mida exacta dels graus de bona amistat que gasta'l seu termòmetre quan tracta ab los amichs.

Si, senyor; quan no sab què ferne lo porta a beurer; naturalment que, mentrestant, ell deü anar xiulant, que, sia dit entre nosaltres, es feyna poch propia per un redactor, a no ser que's tracti d'un redactor carreter. Donchs si als amichs los porta al beurador, què no farà ab los demés, *verbigracia* ab nosaltres, pobres pecadors.

Ara sí que compremem perquè són tan poch en aquella comunió; què hi han de fer la gent si'ls tractan a cossas? Fugir. Es una política d'atracció que dona uns resultats positius.

Pobre *Heraldo!* Ja estich veient al bon Canoner compareixer ab la palmeta y fent parar la ma a l'ilustre redactor que sab contà tants qüentos, tot dientli: *Tonto, que no veus que no els bõ per aquestes cosses? Els tu qui han de portar a beurer y a ferrar.*

No crech que cap ministeri hagi caigut d'una manera tan ridícula com aquest darrer ministeri d'en Moret.

Tots tenian lo decret de disolució y ha resultat que'ls disolts han sigut élls.

Nosaltres estavam mitj compungits perquè, la veritat, Moret es l'element més catalanista de Madrid; no n'hi cap com ell pera fer pujar lo número dels nostres partidaris, sino es en Romanones. Aquest excels ministre ja sentia l'anyoransa del poder y al cap de tres o quatre setmanes d'haver caigut, sense haverse trencat cap cama, ha tornat a pujar y ara's cuidarà de la Justicia y de la Gracia.

L'haver tornat a governar en Romanones ha fet que'l disgust produït per la reventada d'en Moret s'hagi rebaixat en varis graus. Es també home que hi entèn en materies catalanistes y sab propagar les nostres idees d'allò més. *Meno male, don Pasquale.*

Les nostres satisfaccions són inmensas aquesta setmana.

Fins lo descendent de D. Pelayo, ha dimittit l'alcaldia de Barcelona. Vostès no saben perquè? Naturalment que nó, perquè no hi están en l'intrigulis de la política.

Nosaltres ho sabem tot y naturalment que sabentho tot, sabem lo perquè de la dimissió y com que, al cap-de-vall, també los ho dirian nosaltres preferim tenir la prioritat de la noticia.

Són dos los motius; un d'ells es aquell ninot del *Cu-cut!* que portava l'alcalde de

Barcelona y cacich de Tarragona, lligat al silló de l'alcaldia y ab les orelles clavades perquè no pugui anàrsen, cosa que semblava serhi molt aficionat.

¡Córcholis! haurà dit para su coletó, no sigui cás que ho fassi de debò?

L'altre motiu, que és pera nosaltres gran motiu de satisfacció, és que sent alcalde de Barcelona ni's pot dedicar degudament a fer la felicitat de la nostre provincia que tant ho necessita y aixis desembrassat s'en podrà cuidar.

Ja ho veuen si li tenim d'estar agraits.

D. Manuel El Ceremonioso ha presentat la dimissió, deyan ahir per tot arreu, altres ho negaban.

Nosaltres ens ho creyem, però les dones de les cases, y les criades y'ls homens ne tenian una gran satisfacció. No hi ha persona que tracti ab aigua que no li desitji alguna malifeta cercan que aquesta no sia mes que una bona encarada de manguera.

Fins sabem que molts sont partidaris de la plassa del Progrès no mes que perquè ell no la pot sufrir.

Certamen literari

Que's celebrará a Montblanch ab motiu de les festes de la coronació canónica de la venerada imatge de la Mare de Deu de la Serra.

La Junta organidora de les festes ab que la vila de Montblanch celebrará'ls dies 7, 8 y 9 de Setembre proper la Coronació Canónica de la venerada imatge de la Mare de Deu de la Serra, sa Patrona, convida als poetes y prosadors a pendre part en lo Certamen literari que ab motiu de dites festes se convoca y en lo que s'adjudicaran los premis que s'expressan en lo següent

CARTELL

I.—Premi d'honor y cortesia consistent en la flor natural, ofrena de la Comissió organidora ab que's premiará la mellor poesia que's presenti, deixant a l'autor en llibertat de metre y assumpte.

Lo qui obtingui aquest premi haurà d'oferir-lo a la dama de sa elecció, la qual, proclamada Reina de la festa, entregará'ls demés premis als mereixedors d'ells.

II.—Un objecte artístich que ofereix lo Magnífich Ajuntament d'aquesta Vila, al mellor treball literari en prosa.

III.—Un objecte d'art, ofrena de l'Excelentíssim y lltm. Sr. Arquebisbe d'aquesta Arxidiòcessis, a l'autor de la poesia que mellor canti l'esperansa en la Santíssima Verge de la Serra.

IV.—Un objecte artístich l'Excm. Diputació d'aquesta provincia a l'autor del treball en prosa que'l mereixi a judici del Jurat.

V.—Un objecte d'art, ofrena de l'Excelentíssim Sr. D. Victor M.ª Concas, Ministre de Marina y Senador per aquesta provincia, al treball que mellor desenrotlli'l tema «Influencia dels certamens literaris en la cultura dels pobles.»

VI.—Un objecte artístich que ofereix l'Excm. Sr. D. Lluís de Castellví, General de Divisió y Governador militar de Barcelona, a la mellor noticia històrica dels còs amurallat de Montblanch y fets històrics ab los que's relaciona.

VII.—Una fotografia de la Verge de la Serra de 0'40 per 0'60 mts., en un hermos quadro, ofrena de la Rvnt. Comunitat de Pves. de Sta. Maria la Major d'aquesta, a la mellor monografia de dita iglesia parroquial, deixant a arbitri de l'autor sa extensió.

VIII.—Un objecte d'art, ofrena de la Junta d'Obra del Santuari de la Mare de Deu de la Serra, als més inspirats goigs en alabansa de la Mare de Deu de la Serra.

IX.—Un objecte artístich que ofereix D. Frederich Escoda, Diputat provincial, a la mellor «Oda en alabansa de la Verge de la Serra.»

X.—Un objecte d'art, ofrena del Diputat provincial D. Joaquim Avellá, a l'autor del mellor treball en prosa sobre la «Influencia que en la societat exerceix la dona catòlica.»

XI.—Un objecte artístich que ofereix D. Emili Folch, Diputat provincial, a la mellor descripció de Montblanch y sos pintoreschs voltants.

XII.—Un objecte d'art, ofrena del Diputat provincial D. Daniel Freixa, a l'autor del més inspirat Sonet dedicat a la dona catalana.

XIII.—Un baròmetre, ofrena de la «Càmbra Agrícola Oficial de Montblanch y la Conca» al més complet estudi dels sistemes moderns del cultiu de la vinya y metmes més senzills y econòmichs que'ls usats en la actualitat en general, en la Conca.

ESTACIO CLIMATOLÒGICA ESPLUGA DE FRANCOLI

Quatre trens diaris.—Iglesia de l'Establiment.—Telegraf

Grans reformes, com son, plantacions, passeigs, clavegueres, decoració y moblatge d'algunes habitacions, servey nou de cotxes, etc. etc.—Se poden fer moltes excursions. Bany y Aigües ferroses, radioactivas.—Estació del Ferrocarril de Lleyda a Tarragona.

GRAN HOTEL VILLA ENGRACIA

Establiment de primer ordre. Obert tot l'any. Xalets y habitacions amoblades y de tots preus.

Aquestes aigües ferro-manganoses no tenen rival pera regularisar les èpoques menstruals. Curan la cloroanèmia, debilitat general, dispepsia, etc.

Pera informes y lloguer de Xalets: Plassa de Catalunya, 4, primer, 1.ª, BARCELONA

pera combatre ses malalties.

XIV.—Un gerro artístich que ofereix lo casino «El Fomento» a l'autor del més acabat estudi de la organisió política de la Nació Catalana en l'època de la creació del Ducat de Montblanch.

XV.—Un objecte d'art, ofrena de la Societat «Centre Morai Recreatiu» d'aquesta, a la més inspirada poesia sobre'l tema «Perquè la Verge de la Serra és Patrona de Montblanch?»

XVI.—Una escribania de bronzó que ofereix la «Associació Catalanista» d'aquesta Vila, a la més completa colecció de balls populars, antichs o moderns, de la Conca de Barbará, ab sa explicació en catalá y notació musical.

XVII.—Una ploma d'or, ofrena de la Redacció del Setmanari Comarcal *La Conca de Barbará* al treball en prosa que contingui més datos inèdits pera la historia de la devoció a la Verge de la Serra, la vila de Montblanch o la de sa Comarca.

XVIII.—Un exemplar enquadernat de la «Enciclopedia de la Eucaristia» pel R. P. Amat de Crist Burguera y Serrano, formant cinch volums en 4t., que ofereix un devot de la Verge de la Serra a la millor ressenya històrica de la fundació del convent de Sant Francesch; convent de monjes clarisses de la Serra y V. O. T. de penitencia de Montblanch.

XIX.—Un exemplar enquadernat, en 2 tomos, de la «Historia de Catalunya» de D. Antoni Aulestia, a l'autor de la més completa colecció de cansóns populars de la Conca de Barbará.

Los treballs que obtin als premis IX, XI, XV, XVI, XVII y XIX, haurán de ser escrits en idioma catalá. Los restants podrán serho en dita llengua o en la castellana.

Podrán aspirar al premi del tema XI, tots los qui siguin cataláns o resideixin a Catalunya, però en igualtat de condicions, será preferit lo qui sigui natural d'aquesta Vila, quedant lo treball premiát de propietat de l'Ajuntament, qui únicament podrá concedir autorisació a l'autor pera publicar, sens perjudici de ferho dita corporació si ho cregués convenient.

Lo treball agraciát ab lo premi XVII quedará de propietat de la Redacció ofertora durant un any, a comptar desde'l dia de la repartició de premis del Certámen. En lo cas de publicarse separadament del periódich o folletí enquadernable, s'entregarán 25 exemplars a son autor. Los treballs que obtin al premi y que no l'obtinguin, serán retornats als que acreditin ser llurs autors, dins del mes següent al repartiment de premis.

Les demás composicions premiadas quedarán de propietat de la Comissió organitzadora per un any, a contar desde'l dia de dit repartiment.

Los treballs, rigurosament inèdits y anònims, tancats en un plech en qual carpeta s'hi posará un lema que consti aiximateix eu lo del qui contingui'l nom de l'autor, haurán de ser enviats al Secretari del Jurat calificador, carrer Major, número 25, principal, Montblanch, abans del dia 10 d'agost proper.

Lo jurat lo componen los Srs. D. Salvador Canals, President; D. Joseph Pin y Soler; D. Joan Ramonacho; D. Miquel S. Oliver; D. Lluís Durán y Ventosa; y D. Joan Sanfeliu y Sanromá, Secretari.

Montblanch 27 de Juny de 1906.

La Comissió organitzadora.—Agustí Foguet, President; Eusebi Font; Fr. Jaume Mestres; Joseph Domingo, Pvre.; Joan Sanfeliu; Manuel Sarró; Matias Guarro; Peuli Bayer; Joan Poblet, Secretari.

NOVES

Nostre estimat confrare *La Cruz* ha tingut la bona pensada d'enviar un B. L. M. a diferents personalitats de nostre ciutat,

demanantlosi que expresin sa opinió respecte al projecte d'un mercat central a la plassa del Progrés.

Por dirse que n'obstant perteneixen los consultats a diferents partits polítichs, casi bé per unanimitat han declarat esser lo projecte inconvenient.

No deu haver sigut això de l'agrao de *La Justicia* y aquest confrare se despenja, volgüent ridiculisar la cosa, ab suposats interwiers ab tipos populars de Tarragona, procediment poch seriós tractantse de questió de tanta importancia pera la nostra ciutat. Hagués sollicitat opinió a uns y altres y amesat aquelles ab sinceritat nosaltres las hauriam respectat totes y lo poble de Tarragona veuria com pensan los veíns en la tant trascendental questió de la plassa mercat. Altra cosa es tindrer poca fé en que la discussió los hi dongui la rahó.

Resulta donchs que fins ara han emés opinió contraria a la creació del mercat en la plassa del Progrés los periódichs *Diario de Tarragona*, *Diario del Comercio*, *La Cruz* y *Lo Camp*, y la major part de personalitats consultadas. Son favorables a la construcció los 14 regidors que votaren lo projecte, lo diari *La Justicia* y los celebres personatjes als a qui la esmentat diari ha preguntat lo parer. Si nosaltres fosim dels 14 regidors nos hauria fet molt poca gracia veurens apoyats per lo *Fato Clavero* y demás companys.

Per acabar hem de consignar la opinió de *El Heraldo* la sabrem lo dia que'ls seus amichs Srs. Prat y Granada logrin posarse d'acort. Mentres això no succeeixi no té lo dit confrare opinió.

Una de las cosas que'ns agradaria nos expliquessin los partidaris del mercat únic a la plassa del Progrés, será lo següent:

Si tots los venedors de carn, peix, tossino, gallina fruita etc. etc., vindrán obligats a establirse en lo mercat nou, o si es deixará que voluntariament hi vagin a vendrer los que hi vulguin.

—Si ho fant obligatori, resultarà que ningú podrá vendre cap dels articles citats ni a la part alta, ni a la plassa de la Font, Pescateria, Port y Serrallo. Si voluntari es vendrá a tot arreu menys... al nou mercat.

En lo primer cas no es possible que'ls regidors partidaris del projecte deixin de veurer los grans perjudicis que ocasionarán a Tarragona, y en lo segon cal que compreguin que no trobarán contratista que esmersi seixanta mil luros en un mercat, que no será tal mercat.

Estudiem las cosas com s'han d'estudiar, que prous papers ridiculs s'han fet a Tarragona, pera que se'n hagi d'afegir un mes a la llarga llista.

Ha mort a Barcelona'l jove y genial poeta popular N'Antón Isern.

La manca d'espay nos obliga a retirar un article necrològich que teniam a éll dedicat y que publicarem en lo vinent número.

Han comensat les lliçons de solfeig pera'ls individuus de l'Orfeó Tarragoní, qual entitat vá adquirint de dia en dia major desenrotllo.

Les obres del Teatre principal van avanzant.

Per tot indret de l'edifici's treballa pera variar totalment lo seu aspecte antich.

Dilluns vinent se farà la bastida pera pintar la volta de la sala, hermozejantla en gran manera. Lo taló de boca y bastidors y bambolines a n'ell corresponent están ja enllestits y a punt de colocalse.

Havem tingut ocasió de veurer la pintura y podem assegurar que's cosa de gust exquisit y que produex un magnífich cop de vista.

Han arribat ja'ls Water-closets que s'es-

tán ja instalant a punt ventilat, aprofitant lo lloch més indicat.

L'escenari és també objecte de reformes en lo decorat que's presentarà del tot restaurat part d'ell y nou lo restant.

Tenim la seguritat que una vegada fetes les obres ningú'l coneixerá.

SUSCRIPCIÓ

POPULAR Y VOLUNTARIA PERA LA SENYERA DE L'«ORFEÓ TARRAGONÍ» PREMIADA EN LO CONCURS LOCAL

	Pessetas
Suma anterior.....	178 (1)
Ramón Ixart.....	1
Ramón Prats.....	1
P. E.....	1
Peré Perelló.....	0'50
Esteve Llabella.....	0'50
Joseph Roca Amorós.....	1
Baldomer Vidal.....	0'50
Joseph Compte del Plá.....	3
Joaquím Madorell de Barcelona..	1
F. C.....	1
Un segador barceloní.....	2
J. T.....	3
Salvador Fondevila de Sabadell..	5
Joseph Baradat Ayllón.....	1
Gumersindo Baradat Ayllón.....	1
Enrich Baradat Ayllón.....	0'50
Magí Vidal.....	0'50
Joan Sentís.....	1
Francesch Gabriel.....	1'25
Joan Pedrol.....	1
J. V.....	1
Entre Montsant y Escala Dei.....	2
Ventura Duart.....	1'50
Joseph Ros.....	1
Joseph Tugas.....	1
Tomás Hereter.....	0'50
Joan Panadés.....	1
Carles Blay.....	0'25
A. B.....	1
Pere Tomás.....	5
L. F.....	1
Bernabé Ferrer Martí.....	2
Enrich Piñol Font.....	0'50
Total.....	222'50

(Seguirá).

Senyores y senyoretas

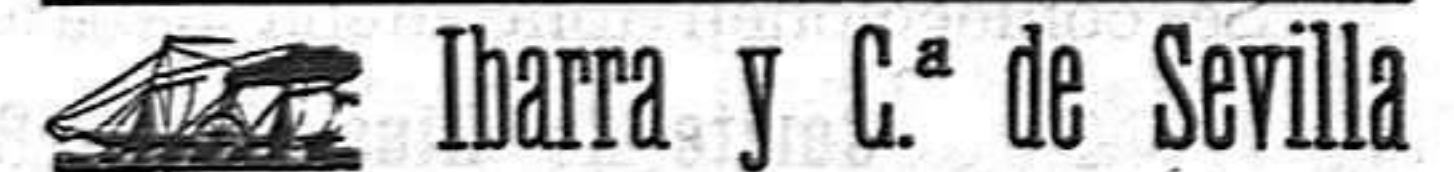
	Pessetes
Regina Blanco de Sabater.....	100
Josefina y Mercedes Soler.....	25
María dels Dolors Rossell Escofet.	15
Rosalía Morera de Vallvé.....	20
Cristina Dols.....	20
Rosa Poblet.....	10
Esperansa Oliva.....	5
Pepita Anguela.....	3
Cecilia Sabaté.....	0'25
Mundeta Miret.....	1
Teresina Moya.....	1
Pepeta Moya.....	1
Agna Moya.....	3
Pepeta Mas.....	1
María Contijoch.....	1
Elvira Fortuny.....	0'45
Antonieta Carbó.....	1
Carmeta Carbó.....	0'25
Emilia Andreu.....	0'50
Teresina Pamies.....	1
Total.....	293'55

María Ferraté.....	0'55
Dolors Sentís.....	1
Concepció Pujol.....	2
Rosa Oliver.....	5
Filomena Sentís.....	1
Vicenta Badía.....	1
Teresa Balart.....	2
Pepeta Perpiñá.....	1
Pepeta Roig.....	1
María Recaséns.....	1
Joseph Diloli.....	1
María Ribas.....	1
Mercè Babet.....	1
Trinitat Ravellat.....	1
Concepció Renau.....	1
Carme Martorell.....	1
Pepeta Sans.....	1
María Fortuny.....	0'50
María Rossell.....	0'50
Carme Aranda.....	0'75
Tuyas Martorell.....	1
Antonia Forcadell.....	1
Teresa Prats.....	1'50
María Ant. ^a Gols.....	0'50
Dolors Lloréns.....	5
Una enamorada de l'Orfeó.....	1
Teresa Pedrol.....	3
Francisca Pedrol.....	1
Joseph Pedrol.....	1
Antonia Alegret.....	2
Agna Merrill.....	1
Paulina Satué.....	1
Tecla Moragas.....	0'50
Joseph Barrufet.....	0'50
Dolors Francesch.....	1
Carme Francesch.....	1
María de la C. Miró.....	1
Dolors Vidal.....	2
María Vall.....	1
Irene Pujol.....	2
Teresina Abelló.....	1
Joseph Duart.....	0'50
Adela Sevil.....	1
María Bonet.....	2
Pilar Llevadà.....	1
Carme Llevadà.....	1
Aurea Jové.....	1
Roseta Alimbau.....	2'50
María Alimbau.....	2'50
Dolors Gabriel.....	0'50
María González.....	0'50
Carme González.....	0'50
Neus Arróm.....	1'50
Tecla Roset.....	1
María Arróm.....	1'50
Pepeta Corbella.....	1
Teresina Figuerola.....	2
Carme Rovira Malé.....	2'50
Candelera Rovira Miró.....	2'50
María Baradat.....	5
Josefina Arís.....	1

Total..... 293'55

(Seguirá).

TIP. DE FRANCESCH SUGRAÑES, COMTE DE RIUS, 9

Linia regular de grans vapors

Pera Valencia, Alacant, Cartagena, Almería, Málaga, Sevilla, Cádiz, Huelva, Vigo, Marín, Villagarcía, Carril, Corunya, Ferrol, Rivadeo, Gijón, Santander, Bilbao, Pasages, San Sebastián, Bayonne, Bordeaux, Nantes, Dun-Kerque, Havre y París.

Sortirá d'aquest port lo dia 12 de juliol lo vapor **Cabo S. Martín**, son capitá D. Matias Cimiano, admetent càrrega y passatgers pera'ls citats ports.

Lo despatx son consignatari D. Marián Pères.

EMULSIÓN NADAL ÚNICA con 80 por 100,

hipofosfitos, glicerina. La mejor. Reconstituyente, tónico-nutritivo. Niños, viejos, consumición, convalecencias, embarazo, lactancia; tos, tisis, escrofulas, linfatismo, raquitismo, anemia, diabetes, gota, dolores, nervios. Análisis Dres. Boet y Codina, aprobación Colegios Médicos y Farmacéuticos.—Medalla de plata. Farmacias y Droguerías.

JERBE HIPOFOSFITOS NADAL con Neurostina. Tónico, reconstituyente, estimulante. Hipofosfitos de cal, estronina, hierro, manganoso, quinina, sosa, casina, tónico amargo y neurostina (fosforo orgánico). Anemia cerebral, enfermedades medulares; acelera digestión, define caducidad orgánica. Cumple indicaciones hipofosfitos. Preparación oscura, productos escogidos.—Medalla de plata. Farmacias y Droguerías.

DISPONIBLE

NEURASTENIES

clorosis,

debilitat general,

anemia

se curen radicalment ab l'ús del

NEUROSTEÓGENO SUGRAÑES

EN TOTES LES FARMACIES

Disponible

Sastreria y Camiseria d'en

VICENS BRELL

NOVETATS de la temporada d'hivern en Sastreria, Camiseria y Corbateria.

DEPÓSIT d'ornaments religiosos dels **Fills de Miquel Gusí**, de Barcelona.

DEPÓSIT de l'acreditada sombreria de la casa **L. Trinchet**. Especialitat en los de teula y copa.

Se confeccionen tota mena de trajos y pessas pera senyors eclesiástichs.

Comte de Rius, 23 y Rambla de Sant Joan, 57

DR. SASTRE Y MARQUÉS

HOSPITAL, 109.—BARCELONA

- Pastilles calmants de la tos del Dr. Sastre y Marqués.
- Vi d'ostres del Dr. Sastre y Marqués, lo mellor dels tònichs.
- Sucre vermifruich del Dr. Sastre y Marqués, preciós remey pera espulsar los cuchs.
- Essencia febrífuga del Dr. Sastre y Marqués, contra tota classe de febres.
- Denticina del Dr. Sastre y Marqués, és la salvació segura dels nens en tots los accidents perilluosos de la dentició.
- Conservador de la boca del Dr. Sastre y Marqués. Ab aquest preciós remey s'eviten totes sas malalties.
- Pera tenyir lo cabell no hi ha res com la tintura del Dr. Sastre y Marqués.

Casa especial en Axarops medicinals dosificats

AYGUA NAF SERRA

EXCELSER

En Llanas ven uns paraigaus de semi-seda y cutó, de color inalterable y teixit tantíssim hò, que resisteix tota proba al devall d'un canaló. Ademés, també té uns vanos ab pintats tan rebóns, que ni Rafel ni Murillo los podrien fer melló, a propòsit per regalos; causan gran admiració. Trobaran també sombrillas y un gran assortit de bastóns, parassols de totes menas que són molt barato y bons. Mellor dit: no hi ha cap casa en tan bonas condicions.

26.—Comte de Rius, 26.—TARRAGONA

Tallers d'Arts Sumptuaries

FRANCISCO CASANOVAS

SUCCESSOR DE FÉLIX RIBAS

Carretera de Castelló.—TARRAGONA

Se construeix ab perfecció tot lo referent a Arts sumptuaries. Projectes y presupostos detallats de les obres que ho requereixin.

Lo Camp de Tarragona

SETMANARI CATALANISTA

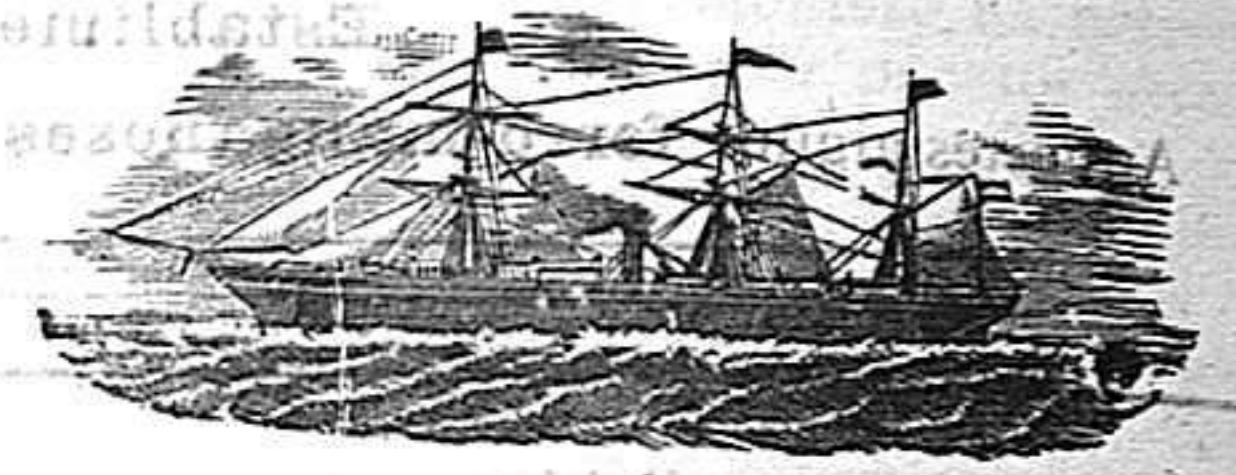
Redacció: Carrer Méndez Núñez 6, baixos. Administració: Rambla de St. Joan, 39. Llibreria y Centre de subscripcions de D. Sadurní Ginesta.

Preus de subscripció

Tarragona, trimestre.....	1'50 pta.
Fora.....	1'50 »
Extranjer.....	2'0 »
Número d'avuy.....	0'15 »

De venda en lo local de l'Associació Catalanista, carrer de Méndez Núñez, 6 y en la esmentada Llibreria.

Anuncis a preus reduïts

Serveys de la Companyia Transatlántica

Linia de Cuba y Méxich.—Lo dia 17 de Juliol sortirà de Bilbao, lo 20 de Santander y'l 21 de Coruña lo vapor

REINA M. CRISTINA

directament pera Habana y Veracruz. Admet passatge y càrrega pera Costafirme y Pacífich ab trasbord a Habana al vapor de la linia de Venezuela-Colombia. Combinacions pera'l litoral de Cuba y Isla de Santo Domingo.

Linia de Nova-York, Cuba y Méxich.—Lo dia 26 de Juliol sortirà de Barcelona, l'28 de Málaga y'l 30 de Cádiz, lo vapor

ANTONIO LÓPEZ

directament pera Nova York, Habana y Veracruz. Combinacions pera distints punts dels Estats Units, litorals de Cuba y Isla de Santo Domingo. També admet passatge pera Puerto Plata ab trasbord a Habana.

Linia de Venezuela-Colombia.—Lo dia 11 de Juliol sortirà de Barcelona, lo 13 de Málaga y'l 15 de Cádiz, lo vapor

BUENOS AIRES

directament pera Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Limón, Colón; d'ahont surten lo 12 de cada mes pera Sabanilla, Curaçao, Puerto Cabello y La Guayra, admetent passatge y càrrega pera Veracruz ab trasbord a Habana. Combina pel ferrocarril de Panamá ab las companyas de navegació del Pacífich, pera quals ports admet passatge y càrrega ab bitllets y coneixements directes. Combinació pera'l litoral de Cuba y Puerto Rico. S'admet passatge pera Puerto Plata ab trasbord a Puerto Rico y pera Santo Domingo y San Pedro de Macoris y ab trasbord a Habana. També carrega pera Maracaibo, Coro, Carupano y Camaná ab trasbord a Puerto Cabello y pera Trinjat, ab trasbord a Curaçao.

Linia de Filipinas.—Lo dia 21 de Juliol sortirà de Barcelona, havent fet las escalas intermitjas, lo vapor

ALICANTE

directament pera Génova, Port-Said, Suez, Colombo, Singapore y Manila; servint per trasbord los ports de la costa Oriental d'Àfrica, de l'India, Java, Sumatra, China, Japó y Australia.

Linia de Buenos Aires.—Lo dia 3 de Agost sortirà de Barcelona, lo 5 de Málaga y'l 7 de Cádiz, lo vapor

LEON XIII

directament pera Santa Cruz de Tenerife, Montevideo y Buenos Aires.

Linia de Canarias.—Lo 17 de cada mes sortirà de Barcelona, l'18 de Valencia, lo 19 de Alacant y'l 22 de Cádiz, lo vapor

M. L. VILLVERDE

directament pera Tanger, Casablanca, Mazagán, La Palma, Santa Cruz de Tenerife y Santa Cruz de la Palma, retornant a Santa Cruz de Tenerife pera empendrer lo viatge de retorn, fent las escalas de Las Palmas, Cádiz, Alacant, Valencia y Barcelona.

Linia de Fernando Poo.—Lo dia 25 de Juliol sortirà de Barcelona y'l 30 de Cádiz, lo vapor

SAN FRANCISCO

pera Fernando Poo, ab escalas a Casablanca, Mazagán y altres ports de la costa Occidental d'Àfrica y Golf de Guinea.

Linia de Tanger.—Sortidas de Cádiz: dimarts, dimecres y divendres. Sortidas de Tanger: dimars, dijous y dissabtes.

Aquests vapors admeten càrrega en las condicions més favorables y passatgers, a quins la Companyia dona allotjament molt còmode y tracte esmerat, com ha acreditat en son dilatat servey. Rebaixas a familias. Preus convencionals pera camarots de luxo. Rebaixas pera passatgers d'anada y tornada. També s'admet càrrega y s'expenen passatges pera tots los ports del món servits per lineas regulars. La empresa pot assegurar las mercaderias que s'embarquen en los seus vapors.

AVIS IMPORTANT.—Rebaixa en los nòits d'exportació.—La Companyia fa rebaixas de 30 per 100 en los nòits de determinats articles, ab arrego a lo establert en la R. O. del Ministeri d'Agricultura, Industria y Comerç y Obras Pùblicas de 14 Abril de 1904, publicada a la Gaceta del dia 22 del mateix mes.

Serveys comercials.—La secció que d'aquests serveys té establerta la Companyia, s'encarrega de treballar a Ultramar los Mostruaris que li siguin entregats y de la colocació dels articles, qual venda, com ensaig, desitgin fer los Exportadors.

Pera més informes dirigirse a son agent

D. ENRIQUE BORRÁS

TUPINAMBA EXQUISITS XICOLATES

de la casa **TUPINAMBA**

TOSTADERO DE CAFÉ

AROMA CONCENTRADO con REAL PRIVILEGIO.

TODA LA CASA DE TARRAGONA ES COMPROVADA A UN PRECIO AVANZADO

SUCRE FINA DE CLASSE SUPERIOR A BONS PREUS

Unich Representant a Tarragona y en Comarca

En Joan Roset Sabaté.—Pastisseria

Carrer de l'Unió, núm. 19.—Tarragona

Aquesta triple aigua de flors de taronger, de perfumada y deliciosa aroma está elaborada ab la flor tendre, fresca y escullida del taronger agre y's vend en botelles de 1/4 de litre al preu d'una pesseta.

A l'engros importants descomptes. Farmacia y laboratori de **A. Serra-Roca**.

A la menuda: Farmacia del Centre.—Tarragona.—Demandar **AYGUA NAF SERRA**